

Lavandin

Eteriska oljor

Lavandula x intermedia

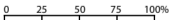
Om växten

Lavandin är en relativt modern korsning mellan äkta lavendel, *Lavandula angustifolia* som växer i höglandet, och spiklavendel, *Lavandula latifolia*, som trivs bäst på slättmark. Någonstans i mellanregionen korsades de båda arterna och resulterade i en steril hybrid. Lavandin inplanterades genom sticklingar i Nederländerna under 1920-talet och har snabbt blivit världens mest odlade lavendelsort. Blommorna är större än hos äkta lavendel och är därför enklare att skörda.

Oljans beståndsdelar

Doften är nästan identisk med lavendelolja, men har en lite piggare kamfertopp. Alkoholen *linalol* ger oljan sin karaktäristiskt blommiga doft. När *linalol* oxideras tillsammans med ättiksyra bildas estern *linalylacetat* som har en blommig citrus-ton.

linalol (A)

linalylacetat (E)

karyofyllen (T)

Framställning av olja

Blommorna ångdestilleras på samma sätt som när man tillverkar lavendelolja. Dock blir utbytet av olja något högre; upp till 2,5 %. Olja av högsta kvalitet kan ersätta lavendelolja i de flesta tillämpningar.

Traditionell användning

Eftersom korsningen är såpass ny har arten som sådan inte haft några traditionella användningsområden. Men eftersom lavandin är nästan identisk med lavendel fungerar den bra som ersättning för denna i de flesta avseenden.

Lavandinolja har ofta ett relativt högt innehåll av kamfer och cineol och fungerar därför bättre än äkta lavendel för att hålla insekter borta.

Hälsovarningar

Lavandin orsakar sälla hudreaktioner.

Lavandin i hemmet

Lavandin kan användas på samma sätt som lavendel. Oljan anses vara avslappnande och används ofta vid stress. På grund av sin lugnande verkan är doften populär i sovrummet. Dofte blandar sig väl med både toppnoter av citrus (*bergamott, may chang, grapefrukt*), kryddiga mellannoter (*kanel, timjan*) eller kraftiga basnoter som *patchouli*.